

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 10. maj 2016

Sag 259/2015

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T2

(advokat Martin Cumberland, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Roskilde den 19. november 2014 og af Østre Landsrets 23. afdeling den 9. oktober 2015.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Poul Dahl Jensen, Jens Peter Christensen, Oliver Talevski og Kurt Rasmussen.

Påstande

Dommen er anket af T2 med påstand om formildelse, således at fængselsstraffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste, og således at der sker frifindelse for påstanden om udvisning, subsidiært at udvisningen gøres betinget.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse, subsidiært at der sker betinget udvisning.

Anbringender

T2 har til støtte for påstanden om, at fængselsstraffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste, navnlig anført, at de nye regler om øget brug af samfundstjeneste, der trådte i kraft den 1. maj 2015, også finder anvendelse på forhold begået før reglernes ikrafttræden. Han er ikke tidligere straffet for overtrædelse af hverken straffelovens § 276 eller § 244, og der er derfor tale om en situation i kerneområdet for anvendelsen af de nye regler, hvilket bør føre til en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Det skal i øvrigt bemærkes, at han alene er

dømt for i forening med andre at have begået vold, og han var ikke selv den, der udøvede volden.

Hvis fængselsstraffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste, er der hverken hjemmel til ubetinget eller betinget udvisning, jf. udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, der forudsætter, at der er idømt en ubetinget fængselsstraf.

Til støtte for påstanden om betinget udvisning har T2 navnlig anført, at en ubetinget udvisning vil være en uproportional sanktion, der strider mod Danmarks internationale forpligtelser efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde til at retfærdiggøre ubetinget udvisning i en sag som den foreliggende.

Han kom til Danmark som 15-årig og har haft lovligt ophold i Danmark i godt 8 år. Han har tilbragt store dele af sin barndom og hele sin ungdom i Danmark, og han er ikke tidligere straffet af betydning for sagen. Han har siden 2015 haft en fast kæreste. Hans far og venner bor i Danmark, og han taler flydende dansk, men han har svært ved at skrive sproget, da han er ordblind. Hans tilknytning til Danmark er således stærk. Han kan tale sproget i Afghanistan, men ikke læse det. Udover en søster, der bor i Afghanistan, har han ingen reel tilknytning til landet, som han da heller ikke har besøgt, siden han kom til Danmark. Han er ikke tidligere idømt betinget udvisning.

Anklagemyndigheden har til støtte for påstanden om stadfæstelse navnlig anført, at der særligt på grund af voldsforholdets karakter ikke er grundlag for at gøre fængselsstraffen betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Udvisningen af T2 er i overensstemmelse med udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 26, stk. 2, idet T2 er blevet straffet med ubetinget fængsel for overtrædelse af straffelovens § 244. Ifølge loven skal der ske ubetinget udvisning, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

For spørgsmålet om Danmarks internationale forpligtelser er Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 afgørende, og det fremgår af Menneskerettighedsdomstolens

praksis, at der skal foretages en konkret proportionalitetsvurdering med afvejning af de modstående hensyn. Denne afvejning fører til, at det ikke kan anses for uproportionalt at udvise T2 med et indrejseforbud i 6 år, selv om han har haft lovligt ophold i Danmark i godt 8 år. Det oplyste om hans tilknytning til henholdsvis Danmark og hjemlandet Afghanistan, oplysningerne om hans tidligere begåede kriminalitet og den nu til pådømmelse begåede kriminalitet taler afgørende for udvisning.

Supplerende sagsfremstilling

T2 er ved Retten i Roskildes dom af 20. december 2013 yderligere straffet med fængsel i 30 dage for hærværk efter straffelovens § 291, stk. 1 (ved den 12. april 2013 at have ødelagt et opsat overvågningskamera med en skade på godt 6.000 kr.), overtrædelse af ordensbekendtgørelsen (ved den 23. oktober 2013 at tage ophold i kiosken, ... i X-By, selv om han den 11. september 2013 havde fået forbud gældende til den 11. december 2013 mod at færdes i en radius af 500 meter fra kiosken) og overtrædelse af våbenlovgivningen ved i fire tilfælde (den 23. august 2013, den 11. september 2013, den 9. oktober 2013 og den 23. oktober 2013) at have været i besiddelse af kniv på offentligt tilgængelige steder, herunder i forbindelse med den ovennævnte overtrædelse af ordensbekendtgørelsen. Ved fastsættelsen af straffen lagde retten bl.a. vægt på T2s tilknytning til bandemiljøet.

Endvidere er han ved Retten i Roskildes udeblivelsesdom af 8. april 2015 straffet med en bøde på 3.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer (hash til eget brug) og færdselsloven (passager på en lille knallert). Forholdene blev begået den 20. og 28. august 2014.

Til brug for sagens behandling i Højesteret har Kriminalforsorgen den 28. april 2016 udarbejdet en undersøgelse i henhold til retsplejelovens § 808 vedrørende T2. Det hedder heri bl.a.:

”RESUMÉ:

Sagen drejer sig om den 25-årige T2 (T2), der siden 2015 har været i et fast kæresteforhold. Han er uden fast bopæl, men han opholder sig ofte hos en kammerat eller hos sin kæreste.

T2 oplyser, at han er født og opvokset i Afghanistan. Moren blev dræbt af Taliban, da han var få år gammel, hvorefter faren flygtede ud af landet. Bedsteforældrene tog sig derefter af T2 og hans lillesøster. Da T2 var 14 år gammel, blev han kontaktet af faren,

som i mellemtiden var flygtet til Danmark, og T2 rejste senere til Danmark sammen med sin lillesøster.

T2 har ikke modtaget skoleundervisning i Afghanistan, og han har efter ankomsten til Danmark været tilknyttet forskellige sprogklasser og modtaget undervisning svarende til 7. og 8. klassetrin. Han er senere blevet konstateret ordblind, og han afventer i øjeblikket at påbegynde ordblinde undervisning svarende til 9. klassetrin.

Den kommunale sagsbehandler oplyser til undersøgeren, at T2 ikke har overholdt sine aftaler med kommunen, og ikke er mødt frem til et undervisningsforløb på en produktions-skole, som det var meningen, at han skulle. Det var meningen, at T2 skulle gennemføre et forløb på en produktionsskole, hvorefter han skulle påbegynde et undervisningsforløb svarende til 9. klasse.

T2 modtager en fast månedlig ydelse fra kommunen, og derudover får han penge af sin stedmor, da han har svært ved at få sin økonomi til at hænge sammen. Han har en samlet gæld på omkring 80.000 kr., som han ikke afdrager på.

T2 oplyser, at han bruger sin fritid på at se film og spille volleyball sammen med sine venner. Han har 10-15 nære venner, som han ser flere gange om ugen.

T2 er sund og rask. Han er fortsat påvirket af de traumatiske oplevelser, som han har været udsat for i Afghanistan, og han kan blive overvældet af angst, når han er alene. Han har gennem flere år forsøgt at berolige sig selv ved at drikke alkohol, men han har indset, at dette ikke er løsningen, og han er i stedet begyndt at se film, for at fokusere på nogle andre ting. Derudover er han begyndt at ryge hash for bedre at kunne slappe af.

Angående fremtidsplaner oplyser T2, at han håber, at han undgår at blive udvist af Danmark. Han ønsker at uddanne sig til kok, og leve et helt almindeligt liv sammen med sin kæreste.

T2 er blevet orienteret om betingelser ved en eventuel betinget dom med vilkår om tilsyn og samfundstjeneste, og han har erklæret sig villig til at overholde sådanne vilkår.

KRIMINALFORSORGENS KONKLUSION OG BEGRUNDELSE

Kriminalforsorgens konklusion:

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at T2 er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom, hvortil det skal anbefales, at der fastsættes vilkår om 1 års tilsyn af Kriminalforsorgen.

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at det er tvivlsomt, hvorvidt T2 er i stand til at gennemføre et vilkår om samfundstjeneste. Kriminalforsorgen skal dog erklære sig indforstået med at søge et sådant vilkår gennemført. Det skal anbefales, at der til en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden samt, at der fastsættes en forholdsvis lang længstetid.

Det anbefales, at der fastsættes et betinget vilkår om, at T2 skal undergive sig behandling mod misbrug af euforiserende stoffer, såfremt Kriminalforsorgen finder det fornødent.

Kriminalforsorgens begrundelse:

Kriminalforsorgen har ved vurderingen lagt vægt på, at T2 – trods manglende tilknytning til arbejdsmarkedet og problemer med fremmødet i kommunal aktivering – erklærer at have evne og vilje til at samarbejde med Kriminalforsorgen om tilsyn og samfundstjeneste. Der anbefales en forholdsvis lang længstetid, idet der kan tænkes at være nogle afvigelser fra en stabil afvikling på grund af de problemer T2 tilsyneladende har med at overholde aftaler.

Henset til T2 egne udtalelser omkring hans forbrug af hash, findes det formålstjenstligt med et betinget narkovilkår, således at Kriminalforsorgen kan iværksætte en behandling, i fald der i tilsynsperioden viser sig at være behov for dette.”

Højesterets begrundelse og resultat

Straffastsættelsen

T2 er fundet skyldig i vold efter straffelovens § 244 og indbrudstyveri efter straffelovens § 276, jf. § 285.

Straffen skal udmåles som en tillægsstraf til Retten i Roskildes domme af 20. december 2013 og 8. april 2015, jf. straffelovens § 89, og Højesteret tiltræder, at tillægsstraffen er fastsat til fængsel i 3 måneder.

Spørgsmålet er herefter, om straffen på fængsel i 3 måneder skal gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Ved lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af bl.a. straffeloven er reglerne om samfundstjeneste revideret med henblik på en øget anvendelse af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel. De reviderede regler trådte i kraft den 1. maj 2015 og finder anvendelse på domme, der afsiges efter lovens ikrafttræden, jf. ændringslovens § 4, stk. 1 og 2. Dette gælder efter bemærkningerne til ændringslovens § 4 (Folketingstidende 2014-2015, 1. saml., tillæg A, lovforslag nr. L 50 (bemærkningerne til § 3)) også ankedomme, der afsiges efter lovens ikrafttræden, selv om dommen i den foregående instans er afsagt før denne dato.

Det fremgår af forarbejderne (Folketingstidende 2014-2015, 1. saml., tillæg A, lovforslag nr. L 50, punkt 4.2.5 og 4.2.6), at den udvidede brug af samfundstjeneste bl.a. vil omfatte visse sager vedrørende simpel vold. Der bør dog også i sager om simpel vold udvises tilbageholdenhed med at anvende samfundstjeneste i tilfælde, hvor der er tale om organiseret kriminalitet, eller hvor forurettede er påført betydelige fysiske eller psykiske skader. Det samme gælder som udgangspunkt, hvis volden er udøvet over for et særligt værgeløst offer eller en tilfældig forbipasserende.

I denne sag tildelte en af de tre tiltalte (...) forurettede tre knytnæveslag i ansigtet og nakken samt et kraftigt spark i brystkassen. Ved knytnæveslagene pådrog forurettede sig et brud på venstre kindben. T blev sammen med den anden medtiltalte (...) fundet strafferetligt ansvarlig for den samlede voldsudøvelse. Byretten, hvis bevisresultat landsretten tilsluttede sig, henviste til optagelserne fra videoovervågningen, hvoraf fremgik, at de tre tiltalte forud for volden flere gange i samlet flok var gået ind i og ud af bagerforretningen, hvor forurettede var, og at de alle gentagne gange havde henvendt sig til forurettede. De tiltalte fremstod alle meget aggressive og kraftigt gestikulerende. Byretten fandt det på den baggrund ubetænkeligt at fastslå, at den udøvede vold var blevet begået af de tiltalte i forening og efter forudgående fælles forståelse.

Som det fremgår, blev den relativt grove vold begået af flere i forening efter forudgående fælles forståelse i et tilfælde, hvor forurettede ikke selv havde givet anledning til vold. Volden førte til, at forurettede brækkede kindbenet. Under hensyn til disse forhold finder Højesteret, at der ikke er grundlag for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste. Det er herefter unødvendigt at tage stilling til, om T2 ville være egnet til at udføre samfundstjeneste, jf. straffelovens § 62, stk. 1.

Udvisning

T2 er afghansk statsborger og har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 8 år.

Som nævnt er han idømt en ubetinget straf af fængsel i 3 måneder for bl.a. vold efter straffelovens § 244. Herefter er betingelserne efter udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, for at udvise ham opfyldt. Det betyder efter lovens § 26, stk. 2, at han skal udvises ubetinget,

medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er, om udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

T2 er 25 år. Han er ikke gift eller samlevende, og han har ingen børn. Han har imidlertid boet i Danmark siden 2006, og udvisning vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Udvisningen har som nævnt hjemmel i loven og har til formål at forebygge uro eller forbrydelse, hvilket er legitime formål ifølge artikel 8, stk. 2. Det er derfor afgørende, om udvisning må anses for nødvendig af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsvurdering.

Det fremgår af Menneskerettighedsdomstolens praksis, jf. bl.a. dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig, klagesag nr. 1638/03, præmis 68, at der ved proportionalitetsafvejningen i medfør af artikel 8 tages udgangspunkt i en række kriterier. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70.

I tilfælde som det foreliggende, hvor udlændingen er en ung mand, der endnu ikke har etableret sin egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og udlændingens adfærd i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet, jf. præmis 71.

T2 er fundet skyldig i et relativt alvorligt voldsforhold begået som 22-årig i 2013. Han er herfor og for et indbrudstyveri straffet med ubetinget fængsel i 3 måneder. Før disse forhold blev begået, havde han ligeledes i 2013 begået hærværk, overtrådt et forbud mod at opholde sig i nærheden af en kiosk og i fire tilfælde været i besiddelse af kniv på offentligt tilgængelige steder. Han blev herfor idømt ubetinget fængsel i 30 dage. I den forbindelse lagde retten til grund, at han havde tilknytning til bandemiljøet. Han har også begået kriminalitet – om end af mindre alvorlig karakter – efter voldsforholdet og indbrudstyveriet i denne sag, idet han er straffet med bøde for bl.a. at overtræde lov om euforiserende stoffer. Hans personlige forhold som belyst ved bl.a. Kriminalforsorgens personundersøgelse af 28. april 2016 må fortsat anses

for ustabile. På den anførte baggrund er der en ikke ubetydelig risiko for, at han også fremover vil begå kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises.

T2 var knap 16 år, da han kom til Danmark for at blive familiesammenført med sin far. Han har sin far og to halvsøstre i Danmark. Han har oplyst, at han siden 2015 har haft en fast kæreste, men de bor ikke sammen. Han har ikke formået at følge en uddannelse eller at passe et arbejde, ligesom han er uden fast bopæl. Der er dog ikke tvivl om, at han har en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning med indrejseforbud i 6 år vil indebære en væsentlig belastning for ham.

T2 er afghansk statsborger og født og opvokset i Afghanistan, hvor han har boet de første ca. 15 år af sit liv. Han taler og forstår også sproget i dette land. Han har således en væsentlig social og kulturel tilknytning til Afghanistan. Hans søster, som han har kontakt til, bor i Afghanistan, og han har således også en familiemæssig tilknytning til landet.

Efter en samlet vurdering af alle ovennævnte forhold finder Højesteret, at udvisning af T2 med indrejseforbud i 6 år må anses for en proportional foranstaltning med henblik på at forebygge uro eller forbrydelse. Da udvisningen dermed ikke er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, tiltræder Højesteret, at betingelserne for udvisning er opfyldt.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

T2 skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

DOM

Afsagt den 9. oktober 2015 af Østre Landsrets 23. afdeling
(landsdommerne Steen Mejer, Gunst Andersen og Jens-Christian Bülow (kst.) med domsmænd).

23. afd. nr. S-3482-14:

Anklagemyndigheden

mod

T

...

(advokat Henrik Dupont Jørgensen, besk.)

Roskilde Rets dom af 19. november 2014 (2A-1734/2014) er anket af T med påstand om frifindelse i forhold 1, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

A har påstået stadfæstelse af erstatningsbestemmelsen og gentaget forbeholdet for fremsættelse af yderligere krav.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men ikke den beløbsmæssige opgørelse af kravet.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne T3, T2, A og B, der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Den i byretten af vidnet T2 afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Der er i afspillet optagelser fra videoovervågningskameraer i ...bagerens butikslokaler.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han kender T2 og T3 fra den bebyggelse, hvor han bor.

Vidnet T3 har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke vidste, hvad der skulle foregå, da han gik med flere andre ind hos ...bageren.

Vidnet A har supplerende forklaret blandt andet, at han først bemærkede tiltalte i indgangspartiet, hvor tiltalte holdt ham fast inden en anden sparkede vidnet. Han er blevet opereret for skaden på kæben flere gang, og han har kronisk hovedpine som følge af volden.

Vidnet B har supplerende forklaret blandt andet, at hun ikke speciel hæftede sig ved tiltaltes andel i episoden, da der var mange i gruppen, som ville slås.

Personlige oplysninger

Han ser faderen en gang månedligt, da faderen ikke har meget tid til tiltalte. Faderen har stiftet ny familie for 3-4 år siden. Han vil starte på folkeskolens 9. klasse til januar 2016. Han har svært ved at skrive dansk og er konstateret ordblind. Han har en lillesøster, der er gift, som bor i Afghanistan.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte skyldig af de af byretten anførte grunde i forhold 1.

Landsretten er således enig i, at tiltalte ved sine handlinger havde tilsluttet sig de medgeringsmænd, der øvede volden mod forurettede.

Straffen findes passende.

Det tiltrædes af de af byretten anførte grunde, at der er truffet bestemmelse om udvisning, da det for landsretten oplyste om tiltaltes tilknytning til Danmark er uændret.

Udvisningen med indrejseforbud i 6 år følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 32, stk. 1 og 3, jf. § 22, nr. 6.

Efter de juridiske dommers bestemmelse stadfæstes dommens bestemmelse om erstatning.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 19. november 2014

Rettens nr. 2A-1734/2014

Politiets nr. 1200-77289-00132-13

Anklagemyndigheden

mod

T1

...

og

T2

...

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift vedrørende forhold 1-21 er modtaget den 3. marts 2014, tillægsanklageskrift vedrørende forhold 22 er modtaget den 4. april 2014, tillægsanklageskrift vedrørende forhold 23 er modtaget den 17. juni 2014 og tillægsanklageskrift vedrørende forhold 24-26 er modtaget den 19. november 2014.

T3 er tiltalt i sagens forhold 1-18, 21-22 samt 24-26. Der blev efter bevisførelsen afsagt kendelse vedrørende skyldsspørgsmålet for hans vedkommende, hvorefter sagen blev udsat på fornyet undersøgelse og stillingtagen til sanktionsspørgsmålet.

Denne dom vedrører derfor alene de tiltalte T1 og T2.

T1 og T2 er tiltalt for

1.
(18)

vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk.1, jf. for tiltalte Andersens vedkommende tillige § 247, stk. 1,

ved den 11. november 2013 i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse [med tiltalte T3] og flere ukendte medgerningsmænd, at have udøvet vold, idet de tiltalte opsøgte A i ...bageren, ... i X-By, hvor de optrådte aggressivt og truende overfor A, hvorefter tiltalte T2 tildelte A flere knytnæveslag i hovedet og et spark i hovedet, hvorved han pådrog sig et brud på venstre kindben.

2.
(19)

tyveri efter straffelovens § 276,

ved 3. december 2013 ca. kl. 09.00 i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse i forretningen Jem og Fix, ... i... at have stjålet 1 stk. koben til en værdi af 99,50 kr.

3.

(20)

tyveri efter straffelovens § 276,

ved den 3. december 2013 i tidsrummet mellem ca. kl. 9.00 til ca. kl. 9.20 i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse at være brudt ind i villaen på adressen xxx i X-By, og stjålet koster for et ukendt beløb.

4.

(23)

Tiltalte T2

tyveri efter straffelovens § 276,

ved den 15. november 2013, ca. kl. 14.05 i Elgiganten, ..., ...i åbningstiden under anvendelse af en russerpose at have stjålet 6 stk. playstation 3 spil til en samlet værdi på kr. 2.904,-

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af en russerpose og et koben hos T2, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at T1i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 32, stk. 1, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter, subsidiært betinget udvisning i medfør af udlændingelovens § 24 b.

T2 har erkendt sig delvis skyldig i forhold 1 (18), erkendt sig skyldig i forhold 2 (19) og 4 (23) og nægtet sig skyldig i forhold 3 (20).

T2 har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden.

T1 har erkendt sig skyldig i forhold 2 (19) og har nægtet sig skyldig i forhold 1 (18) og 3 (20).

T1 har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

A har nedlagt påstand om godtgørelse for svie og smerte med 2.590 kr.

T2 har anerkendt erstatningspligten samt erstatningskravets størrelse.

T1 har bestridt erstatningspligten, men har ikke haft bemærkninger til kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af de tiltalte (herunder T3) og af vidnerne A samt B.

T3, har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...vedrørende forhold 18 [1], at han var til stede under episoden i ...bageren. Han hørte, at der blev råbt og skreget, og han gik derind for at se, hvad der skete. Han prøvede at stoppe tumulten, men det blev værre og værre. Det endte med, at han forlod stedet.

Han var sammen med T1. Han ved ikke hvad uoverensstemmelsen drejede sig om. Han havde ikke fået noget at vide på forhånd. Han kan slet ikke huske, hvad der blev sagt. Han stod bagest i gruppen. De havde ikke talt om, hvad der skulle ske. Pludselig blev der slået. Han slog ikke nogen. Han kender ikke A og har ingen udeståender med ham.

T1, har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...vedrørende forhold 18 [1], at han kom til ...bageren ved 12-tiden. Han hørte råb og gik ind for at se hvad der skete. Han talte med en medarbejder i bageren, som fortalte at der var nogle der sloges.

Tiltalte prøvede at sige til A, at der ikke ville ske noget. Tiltalte havde på intet tidspunkt talt med T2 eller T3 om, hvad der skulle ske. Tiltalte forstod ikke, hvorfor T2 slog A. Tiltalte sagde til T2, at han skulle slappe af.

Adspurgt af advokat M. Arbab Perveez forklarede tiltalte, at han kom til bageren for at købe noget at spise. Han kommer der hver dag. Han var sammen med nogle venner. Han hørte råb og så, at det var T2 og nogle andre. T2 var sur. Han kender T2 og kunne også genkende hans stemme. Han gik mod ekspedienten for at bestille noget mad. A og hans kæreste var aggressive.

Tiltalte ville have T2 væk fra pizzeriaet og førte ham ud. Han sagde til A, at han skulle falde til ro. Pludselig slog T2 A. Tiltalte ville holde A tilbage, så han ikke kunne løbe efter T2. Tiltalte slog på intet tidspunkt nogen. Tiltalte er ked af det der skete.

Adspurgt af anklageren forklarede tiltalte, at han kom alene for at få noget at spise.

Vedrørende forhold 19 [2] forklarede tiltalte, at han nægter at have stjålet kobenet, men han kan erkende, at han har brugt det. Kobenet lå hjemme hos ham. T2 kommer engang imellem hjem til ham.

Vedrørende forhold 20 [3] forklarede tiltalte, at han brugte det stjålne kobene, der lå hjemme hos ham, til at bryde ind i huset. Han tog nogle ting fra huset. Han gjorde det for at skaffe penge til mad og husleje. Han blev anholdt samme dag uden for huset. Han var alene om indbruddet."

T2, har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...vedrørende forhold 18 [1], at det startede med, at han mødte A ved X-By Svømmehal, der ligger få hundrede meter fra ...bageren. A kiggede ondt på ham og virkede truende. Tiltalte lod det være og gik videre. En halv time senere mødte han A i bageren. Tiltalte ville spørge, hvad han havde gang i. A svinede tiltalte til igen, og det endte med, at tiltalte blev sur og slog ham.

Tiltalte havde ikke aftalt noget med T1 og T3. T1 og T3 prøvede at holde tiltalte tilbage, men han var helt oppe at køre og kunne ikke lade det ligge. Tiltalte kan erkende et enkelt slag med

knyttet hånd. Slaget ramte A i hovedet. De to andre knytnæveslag ramte ikke. As kæreste forsøgte at skubbe tiltalte væk. I indgangspartiet sparkede tiltalte A i brystkassen. Det var et enkelt spark. Episoden endte med, at tiltalte gik.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at A sagde til tiltalte, at han ikke skulle kigge på hans kæreste, og han kaldte tiltalte møgunge. A sagde også "pas på jeg ikke slår dig i gulvet". Tiltalte opfattede det som en trussel. Da tiltalte mødte A igen i bageren kom han også med flabede kommentarer. Tiltaltes aggressioner fra tidligere på dagen kom derfor igen. Tiltalte ville bare tale med A og høre om de skulle løse det på en ordentlig måde.

Vedrørende forhold 19 [2], forklarede tiltalte, at han stjal kobenet, fordi han frygtede for sit liv og havde mange efter sig. Han kan ikke huske, om han var alene.

Vedrørende forhold 20 [3], forklarede tiltalte, at han ikke kender til indbruddet.

Om forhold 23 [4], forklarede tiltalte, at han erkender tyveriet. Han havde ikke noget job og fik ingen penge fra kommunen, så han havde svært ved at overleve. Han anvendte en russerpose, som han selv havde lavet med sølvpapir og tape."

Vidnet A, har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at han den pågældende dag var i ... med sin kone, B. Da de var på vej ned mod biblioteket, mødte de T3 og T2. Han fik et skulderskub og det eskalerede ret hurtigt. Han er sikker på, at det var et bevidst skub. Han spurgte, hvad de havde gang i. T3 og T2 råbte, at de var fra Bloodz. T3 ville have noget fra T2s lomme, og vidnet syntes, at der var optræk til noget ubehageligt. Han og B skyndte sig derfor ind på biblioteket. De blev der i ca. 10 minutter, hvorefter de fortsatte ned i byen og gik ind på et kebabsted for at få noget at spise. Pludselig var der spækket med mennesker. T3 råbte, at han skulle komme med udenfor. Han prøvede at ignorere dem.

Pludselig fik han nogle slag i nakken og på skulderen. Han rejste sig op. B skubbede T2. Ved indgangen mellem de to skydedøre kom T2 flyvende og sparkede ham i hovedet. Han brækkede sit kindben. Der var kraft på sparket. Han havde en dyb bule i kinden, som følge af det flækkede kindben.

Han oplevede, at der var mange til stede, måske 10-15 personer. Inde i bageren var der kun et par stykker, men i indgangspartiet var der flere.

Efterfølgende spurgte B om der var videoovervågning på stedet. Ekspedienten blev provokeret af det og skubbede hende ud derfra. De blev efterfølgende kontaktet af en mand, der havde set det hele. Efter råd fra politiet tog de nogle fotos af hans ansigt.

Adspurgt af advokat Andreasen forklarede vidnet, at han fik slag i nakken og på skulderen mens han sad ned. Han kan ikke sige noget om hvor mange slag han fik. Han stod op, da han blev sparket i hovedet. Han mindes at have set en person, der kom flyvende. Han er ikke i tvivl om hvem det var. Han er næsten helt sikker på, at det var et spark fordi han blev ramt på et stort område af ansigtet. T1 stod også i indgangspartiet og havde fat i ham. Han kan ikke huske, hvor T3 stod på det tidspunkt. Men han var til stede, for han kunne høre hans stemme. Der var meget kort tid imellem de to episoder.

Adspurgt af advokat Arbab Perveez forklarede vidnet, at T1 ikke slog ham, men T1 stod ved den inderste skydedør og holdt i ham for at forhindre ham i at komme ind i bageren igen. Vidnet ville ind til B.

Adspurgt af adv. Frandsen forklarede vidnet, at han ikke sagde noget til T3 og T2. Inde i bageren er han dog sikker på, at han bad dem gå. Han sagde, at det åbenbart ikke kun var i fængslet, at der fandtes idioter. Han kendte dem ikke i forvejen. Det var hans første besøg i Han mindes at der kom et spark fra venstre side. men han tabte nogle sekunder ved det voldsomme slag."

Vidnet, B, har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at hun var i ... sammen med sin mand A. Hun havde lige fået fri fra arbejde, og de skulle på biblioteket. De mødte T3 og T2. T3 stødte ind i A med vilje. A sagde, at T3 skulle tage sig sammen. T3 sagde: "ved du hvem du fucker med. Vi er fra Bloodz". T3 bad om noget fra T2 og blev ved med at sige: "giv mig den", "giv mig den".

Hun og A gik ind på biblioteket, hvor de opholdt sig i ca. 10 minutter. Bagefter besluttede de at gå ind for at spise i bageren. Pludselig var de der igen, og der var flere personer denne gang. Hele gruppen var oppe at køre. T3 råbte, at han var fra Bloodz, og at de skulle komme uden for. Helle Hun og blev siddende. En af de ansatte prøvede at få dem ud.

T2 kom pludselig løbende og slog A 4-5 gange i hovedet. Vidnet hoppede mod dem, og der opstod tumult. Hun kan ikke huske hvad der videre skete. Da hun kiggede op igen var de løbet væk. Hun så ingen spark. Hun vil men, at gruppen var på 10-12 personer. Det var tydeligt, at gruppen ønskede at slås.

Adspurgt af advokat Frandsen forklarede vidnet, at A sagde til T3 og T2, at de skulle styre sig. Hun husker ikke noget om, at A skulle have sagt, at han lige var kommet ud af fængslet. På pizzeriaet sagde hun, at de skulle gå deres vej fordi de ikke ville have ballade."

Dokumentation

Der er afspillet optagelser og forevist stillbilleder fra videoovervågningen fra bageren og fra indgangspartiet.

Der er under sagen dokumenteret politiattest dateret 6. december 2013 vedrørende As henvendelse på skadestuen den 11. november 2013. I politiattesten er anført følgende bl.a.:

"Tydelig og dyb impretion (nedtrykket knogle) af knoglen (3x3 cm) svarende til ve. kindben. Ømhed og diskret hævelse svarende til dette område. Nedsat åbning af munden, som følge af smerter. D. 13/11-2013 findes normal åbning af munden.

...

CT af ansigtsskelet viser en isoleret fraktur (brud) af ve. kindben med 3 frakturlinier.

..."

Der er forevist fotos af A skade på kindbenet.

Personlige oplysninger

T1 er ikke tidligere straffet af betydning for sagen.

Udvisningsspørgsmålet har været forelagt Udlændingesservice, der i en udtalelse af 13. marts 2014 har tiltrådt anklagemyndighedens indstilling om udvisning.

Af udtalelsen fremgår bl.a.:

"...

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt 4-6 måneders fængsel.

Det er endvidere oplyst til sagen, at anklagemyndigheden finder, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud, subsidiært betinget udvisning.

T1 er tidligere straffet for anden kriminalitet.

Pågældende har således tidligere afsonet frihedsstraf af en samlet varighed af 30 dage.

Opholdsgrundlag og længde

T1 fik den 15. februar 2006 opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 indtil den 28. december 2006. Denne tilladelse er senest den 11. oktober 2013 forlænget indtil den 11. oktober 2018.

Den 13. september 2006 blev pågældende tilmeldt folkeregisteret.

Længden af T1s lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra 13. september 2006, hvor pågældende blev tilmeldt folkeregisteret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

...

T1 har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i 7 år og 5 måneder.

...

Efter udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet mere end de sidste 5 år udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 245 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Hvis pågældende alene dømmes for straffelovens § 276, er Udlændingestyrelsen af den opfattelse, at der ikke hjemmel til udvisning, med mindre T1 dømmes minimum 6 måneders fængsel, jf. udlændingelovens § 23, nr. 4.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T1 kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 1. marts 2014.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

- T1 indrejste til Danmark som 16-årig sammen med sin yngre søster.
- T1 bor i Danmark sammen med sin fader, stedmoder og to yngre halvsøstre, T1s moder er afgået ved døden.
- T1 ønsker at uddanne sig som kok.
- T1 taler sproget i hjemlandet, men har aldrig gået i skole i Afghanistan.
- T1s yngre søster er i dag rejst tilbage til Afghanistan. T1 har ikke besøgt hende, men taler med hende telefonisk.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T1 uden for de i udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2 (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal styrelsen bemærke, at styrelsen i forbindelse med styrelsens factfinding mission til Kabul, Afghanistan i perioden 20. marts-2. april 2014 indhentede oplysninger om, hvorvidt afghanske statsborgere risikere at blive udsat for særlig byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Afghanistan eller risikerer at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som en afghansk statsborger måtte være blevet dømt for i Danmark.

Styrelsen skal henvise til rapport fra styrelsens fact-finding mission til Kabul, Afghanistan i perioden 20. marts-2.april 2014, side 55, der vedlægges i kopi.

Udlændingestyrelsen er ikke i besiddelse af nyere oplysninger om risikoen for dobbeltstraf i Afghanistan.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 4-6 måneders varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

Udlændingestyrelsen skal samtidig henlede opmærksomheden på, at en udvisning i medfør af udlændingelovens § 24 b, skal gøres betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud, og at indrejseforbuddet fastsættes således, at det regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 1-5.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 3 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Såfremt den pågældende idømmes betinget udvisning efter udlændingelovens § 24 b, stk. 1, følger det af denne bestemmelses stk. 2, at der skal fastsættes en prøvetid på 2 år.
..."

Tiltalte T1 har om sine personlige forhold forklaret, at det ikke går så godt med hans uddannelse som kok. Han er droppet ud af uddannelsen da han ikke har noget sted at bo. Han bor hos nogle venner og leder efter en lejlighed til sig selv. Han har hverken kone eller børn. Han ser ikke sin far så tit. Han kan ikke tage tilbage til Afghanistan.

T2 er tidligere straffet af betydnig for sagen:

Ved Retten i Roskildes dom af 1. maj 2012 med fængsel i 6 måneder betinget for overtrædelse af straffelovens § 244, § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. til dels § 21, § 290, stk. 1, lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, lov om forbud mod visse dopingmidler § 4, jf. § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 3.

Tiltalte T2 har om sine personlige forhold forklaret, at han er kommet i arbejde som nedriver. Han arbejder fra 7-15.30. Han har ingen bolig, men leder efter en lejlighed. Han bor rundt omkring. Han føler at han bevæger sig i den rigtige retning.

Retten's begrundelse og afgørelse

Forhold 1 [18}

A har forklaret, at han sad og spiste i ...bageren, da han blev omgivet af flere personer og pludselig fik nogle slag i nakken og på skulderen, og at han umiddelbart efter i indgangspartiet til bageren blev sparket i ansigtet. T2 har erkendt, at han slog A flere gange, men at kun et enkelt slag ramte, og at han herefter sparkede A i brystkassen.

Efter de foreviste optagelser fra overvågningskameraerne fra bageren og fra indgangspartiet samt de afgivne vidneforklaringer fra A og B samt til dels de tiltaltes forklaringer, lægger retten til grund, at T2 tildelte A tre knytnæveslag i ansigtet og nakken samt gav ham et kraftigt spark i brystkassen. Efter de lægelige oplysninger lægger retten til grund, at A ved knytnæveslagene pådrog sig et brud på venstre kindben. På denne baggrund findes T2, der tidligere er straffet for vold, i det nævnte omfang skyldig i den rejste tiltale, dog således at forholdet henset til voldens karakter findes at skulle henføres til straffelovens § 244.

Det fremgår af optagelserne fra videoovervågningen, at alle tre tiltalte forud for den udøvede vold, flere gange i samlet flok gik ind og ud af bageren, og at de alle henvendte sig gentagne gange til A. De tiltalte fremstod alle meget aggressive og kraftigt gestikulerende. Retten finder det på denne baggrund ubetænkeligt at fastslå, at den af T2 udøvede vold blev begået i

forening og efter forudgående fælles forståelse. T1 og T3s forklaringer om anledningen til deres tilstedeværelse tilsidesættes derfor som utroværdige.

Selvom T1 og T3 ikke tog aktiv del i voldsudøvelsen findes de ved deres andel i optakten hertil og deres tilstedeværelse under hele forløbet at kunne gøres strafferetligt ansvarlige for den samlede voldsudøvelse. T1 og T3 findes derfor ligeledes skyldige i den rejste tiltalte i det nævnte omfang.

Forhold 2 [19]

T2 har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig

Efter den skete bevisførelse finder retten ikke, at der er ført bevis for, at T1 deltog i tyveriet, hvorfor han frifindes.

Forhold 3 [20]

T1 har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Efter den skete bevisførelse finder retten ikke, at der er ført bevis for, at T2 deltog i indbruddet, hvorfor han frifindes.

Forhold 4 [23]

T2 har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

T2

Straffen fastsættes til fængsel i 5 måneder, jf. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1 og § 276.

Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på voldens karakter og skadernes omfang, og at volden blev begået af flere i forening efter fælles forståelse og at der er tale om vold i gentagelsestilfælde.

T1

Straffen fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 244 og § 276.

Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på voldens karakter og skadernes omfang, og at volden blev begået af flere i forening efter fælles forståelse.

Retten tager udvisningspåstanden til følge i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 32, stk. 1, da udvisning ikke kan antages at virke særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1. Retten har herved lagt vægt på, at T1s tilknytning til det danske samfund må ses i lyset af, at han hverken er i uddannelse, har et arbejde eller en fast bolig i Danmark, at han ikke er gift/samlevende eller har børn, og at han sjældent har kontakt til sin fader, stedmoder og to halvsøstre, som er eneste familiemedlemmer i Danmark.

Retten finder endvidere ikke, at udvisning af T1 vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Efter retsformandens bestemmelse tages kravet på godtgørelse for svie og smerte til følge.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 skal straffes med fængsel i 3 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Fristen for indrejseforbudet regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte T2 skal straffes med fængsel i 5 måneder.

Hos tiltalte T2 konfiskeres en russerpose og et koben.

De tiltalte skal in solidum inden 14 dage betale 2.590 kr. med tillæg af renter efter erstatningsansvarslovens § 16 til A, c/o advokat Martin Leth Hansen, Solbjergvej 3, 2000 Frederiksberg.

De tiltalte skal betale de dem vedrørende sagsomkostninger.